

Fjerde Møde.

Livsdagen den 21de Juni.

Forhandlingsprotocollen fra forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Formanden: Dagsordenen er Fortsættelse af 2den Behandling af det kongelige Budskab, angaaende Thronfølgen af 4de Octbr. f. A., fornyet den 13de Juni d. A. Vi begynde idag, efter at de 2de første Afsnit af de 3, hvortil jeg igaar tillod mig at henføre Forhandlingerne og Afstemningerne over de forskjellige paa Afstemningslisten opførte Forslag, ere tilendebragte —, ved det 3die Afsnit, som omfatter Hovedforslaget 3, som staaer opført paa Afstemningslisten under Nr. 8, og som er stillet af den høitærede 1ste Landsthingsmand for 3die Kreds (Moltke). Jeg skal, idet jeg aabner Forhandlingerne over dette Forslag, tillade mig at give den høitærede Forslagsstiller Ordet.

Moltke: Jeg troer ikke at burde indlade mig paa nogen meget lang Motivering over mit Forslag. Sagen er behandlet saa udførligt, saavel i Thinget som udenfor Thinget, saavel i Tale som i Skrift, at jeg antager, at enhver Rigsdagsmand fuldkommen kjender Sagen, og har dannet sig den Mening derom, han vil følge. Jeg har dannet mit Forslag fuldkommen efter det, som der blev samtykket i af et stort Fleertal af den opløste Rigsdag, uagtet dette Fleertal ikke var saa stort, at det efter Grundloven kunde bestemme Sagen. Der er kun tilføjet en ringe Forandring i Slutningen, som er en Folge af den fremrykkede Tid. Jeg anbefaler saaledes dette mit Forslag til Rigsdagens Beslutning, og jeg tilføjer, at Tidsforholdene have gjort Sagens Afgjørelse end vigtigere; thi Europas Stilling seer mislig ud, og altsaa er det for enhver Stat, den mindre som den større, men dog navnlig for den mindre, af Vigtighed at have sine Sager i Orden i sit eget Huus, da man ikke veed, hvorledes Tildragelserne kunde falde i det europæiske Statssamfund. Ogsaa i en anden Henseende maa jeg anbefale denne Sag; thi

jeg anseer den som Grundstenen for den almindelige Forsfatning, som er lovet af Hans Majestæt Kongen, som vi Alle ønske og haabe til, og som vi paa Grund af det kongelige Tilfagn have Grund til at vente.

Premierministeren: Regjeringen kan vistnok glæde sig til, at det Forslag, som her er gjort til den forenede Rigsdags Samtykke til den nye Arvelov, omstøder vil finde en fuldstændig, ja vel meer end en fuldstændig Fleerhed her i Salen, men det vil vistnok ogsaa kunne glæde sig ved den Tanke, at alle de Fordomme, som i saa lang Tid have gjort sig gjældende imod Budskabet, ville være forspundne ved de Oplysninger, som ere fremkomne fra mange Sider, idet der er skeet meget for at overbevise Enhver om, at den Ordning af Arvesølgen, som Hans Majestæt Kongen er findet at indføre i sit Monarchie, er ikke alene for de nærværende Forhold aldeles nødvendig, men i sig selv aldeles hensigtsmæssig og særdeles betryggende for Statens Belfærd, og man vil overbevise sig om, at det Ministerium, som har forhandlet Sagen, har deri vist den største Indsigt, den største Rettsfindighed og en stor Iver for Fædrelandets sande Vel. Jeg troer ogsaa, at det glædelige Indtryk, som denne Arvesagens Ordning vistnok almindeligen vil gjøre, vil vinde meget i Styrke ved den høitagtede Mand, som nu er traadt frem for at stille det Forslag, som stikkelig kan vente at finde almindelig Antagelse; han har i flere Aar staaet i Spidsen for forskjellige Ministerier, og det paa en Tid, da der ikke var opstaaet en saadan Mistanke imod Ministeriet, som siden er opstaaet. Man seer af den Stilling, han nu indtager, at det, der er skeet i denne Retning, ogsaa efter den Tid, han er traadt ud af Ministeriet, er aldeles overensstemmende med det, han har anseet for gavnligt for Landet, og det vil vistnok have en stor Vægt for den offentlige Mening. Jeg troer saaledes, at man tør see en meget glædelig Udgang af denne Sag imøde, efter at den saa længe har været Gjenstand for Strid og Kamp.